

[Sigsgaard.]

og det i forvejen udhulede borgerlige demokrati vil i øvrigt blive yderligere udhulet. Også derfor siger vi nej til fællesmarkedet.

Derpå over til Indokina. Nu er det nogle gange interessant at blade lidt tilbage og se på, hvad man egentlig sagde sidste år, da vi havde en tilsvarende udenrigspolitisk debat. Ved den lejlighed udtalte udenrigsministeren, Folketingstidende 1969-70, sp. 3710:

„Der har allerede fundet en ændring sted i udviklingen af Vietnamkonflikten. Med den tilsyneladende konsekvente amerikanske tilbagetrækningspolitik og dermed en indskrænkning i den militære aktivitet er risikoen for en eskalering blevet formindsket.“

Ved samme lejlighed sagde jeg bl. a. på VS' vegne — og her citerer jeg fra sp. 3787:

„USA vil på ingen måde trække sig ud af Vietnam. Det vil indskrænke sig foreløbig til bombardementer og lade sydvietnameserne om det grove for på den måde at gøre USAs krigsbyrde mere overkommelig.“

Og jeg sagde videre, sp. 3788:

„Den ulykkelige konsekvens af USAs beslutning om at blive i Vietnam har været, at USA også gør krav på at beherske nabolandene Laos og Thailand, og på den baggrund skal sønderbombningen af Laos ses.“

Når vi gang på gang, når vi tager ordet fra VS' side, hører, at det er fuldstændig ude af takt med virkeligheden, og at det er tomme ord, der aldrig nogen sinde vil blive til realiteter, er det interessant at se, hvem det var, der var ude af takt med virkeligheden sidste år. Det var udenrigsministeren, der talte om aftrapning og om eskaleringen, der var ved at blive bragt til ophør, mens det var muligt, selvfølgelig ikke bare for VS, men også for andre, allerede dengang at se, hvad der var under opsejling. Det blev altså forudsagt sidste år. Men det, udenrigsministeren gjorde, var stort set at referere de officielle amerikanske argumenter og standpunkter, og det har jo gang på gang vist sig, at de gælder til Wandsbek.

Forklaringen på det, jeg vil kalde regeringens blinde lydighed imod USA, er dels afhængigheden af USA, dels at man nærmest betragter krigen mod Indokinas folk som en isoleret fejltagelse og ikke som et ud

af mange udslag af den amerikanske imperialismes udplyndring af andre lande. Allerede for 20 år siden betalte USA 70 pct. af Frankrigs udgifter i forbindelse med krigen i Indokina — jeg citerer den tidligere franske minister Laniel for dette tal — og lige siden da har USA konsekvent stræbt efter fuld kontrol med Indokina. Det har ført til den ene krigsudvidelse efter den anden.

Fremgangsmåden er, at der først udsendes en prøveballon. F. eks. skriver bladene om, at Laos måske skal invaderes. Nixon dementerer — det er et vigtigt led i taktikken: det har man da slet ikke tænkt på, siger han. De borgerlige politikere forsikrer, at vi da kan tro på Nixon. Så forklarer man, at en invasion i Laos ikke vil være så slem alligevel, og den kan blive nødvendig, hvis Indokinas folk forstærker deres ondsindede aggression imod det fredselkende Amerika. Skal krigen kunne afsluttes, og der er da intet, Nixon hellere vil, siger han, ja, så kan det blive nødvendigt at udvide den for at sikre de amerikanske troppers tilbagetrækning. Når så offentligheden har vænnet sig til en sådan uhyrlig tankegang, angriber Nixon.

Prøveballonen om overfaldet på Laos, hvor massive bombardementer har været gennemført i årevis, er afsendt og overfaldet sket. I dag kan vi heldigvis sige, at overfaldstropperne er på vild flugt ud af Laos. Verdens stærkeste militærmagt med dens tusinder af bombefly, dens giftgasser, dens massakrer og tortur kommer gang på gang til kort over for et lille og tilsyneladende svagt folk, der bare alligevel er stærkt, fordi det kæmper for sin selvstændighed og for frigørelse fra undertrykkelse.

Det er hykleri at udtrykke smukke håb om forhandlingerne i Paris, når hver dag viser, at USA udvider aggressionen. Det virkelige håb er, at det indokinesiske folk må have styrke til at tilføje USA endnu større nederlag ved de yderligere krigsudvidelser, som USA nu truer med, for prøveballonen om angreb på Nordvietnam er jo opsendt. Hvis USA-Saigon afstår fra at overfalde Nordvietnam, er det først og fremmest, fordi de er blevet slået grundigt i Laos.

Prøveballonen om anvendelse af taktiske atomvåben i Indokina er også opsendt og dementeret, og hele den sædvanlige udvik-